

**PATTERN OF CAREGIVING FOR ELDERLY BY THEIR
FAMILIES IN RURAL COMMUNITIES OF
SURATTHANI PROVINCE**

CHALOUY LAUBUNJONG

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF DOCTOR OF EDUCATION
(POPULATION EDUCATION)
FACULTY OF GRADUATE STUDIES
MAHIDOL UNIVERSITY**

2005

COPYRIGHT OF MAHIDOL UNIVERSITY

รูปแบบการดูแลผู้สูงอายุโดยครอบครัวในชุมชนชนบทจังหวัดสุราษฎร์ธานี (PATTERN OF CAREGIVING FOR ELDERLY BY THEIR FAMILIES IN RURAL COMMUNITIES OF SURATTHANI PROVINCE)

ฉลวย เหลือบรรจง 4037344 SHPE/D

ศษ.ด. (ประชากรศึกษา)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: เนาวรัตน์ พลายน้อย, กศ.ด., ศิริวรรณ ไกรสุรพงศ์, พบ.ด.,
วรรณมา คงสุริยะนาวิน, ศษ.ด.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อศึกษารูปแบบการดูแลผู้สูงอายุโดยครอบครัวในชุมชนชนบท จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยการวิจัยเชิงปริมาณใช้วิธีการสำรวจ (survey research) โดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างจากจำนวน 397 ครอบครัว (แบ่งเป็นผู้สูงอายุเพศชาย จำนวน 161 คน และผู้สูงอายุหญิง จำนวน 236 คน) สำหรับวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพใช้เทคนิคการสัมภาษณ์แนวลึก (in-depth interview) ผู้สูงอายุที่ได้รับการดูแลอย่างดี จำนวน 8 คน และผู้สูงอายุที่ไม่ได้รับการดูแลอย่างดี จำนวน 7 คน กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ใช้ในการศึกษาแนวลึกทั้งสองกลุ่มนี้ ได้จากการจำแนกลักษณะการได้รับการดูแลจากครอบครัวของผู้สูงอายุทั้งหมดที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการสำรวจของการศึกษาในครั้งนี้

ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบการดูแลผู้สูงอายุแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ ได้แก่ 1) รูปแบบการดูแลในลักษณะที่ผู้สูงอายุต้องการความช่วยเหลือจากผู้อื่นเพียงเล็กน้อย เนื่องจากสามารถปฏิบัติกิจวัตรประจำวันได้ตามปกติ 2) รูปแบบการดูแลในลักษณะที่ผู้สูงอายุจำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือเนื่องจากมีความสามารถในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันลดลง และ 3) รูปแบบการดูแลในลักษณะที่ผู้สูงอายุจำเป็นต้องได้รับการดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด เนื่องจากภาวะการเจ็บป่วยทางกายภาพ

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา ได้แก่ การจัดการดูแลอย่างมีคุณภาพแก่ผู้สูงอายุโดยครอบครัวแม้จะมีความสำคัญ (necessary) แต่ก็ยังไม่เพียงพอ (sufficient) จึงต้องมีการพัฒนาคุณภาพและสมรรถนะ (competency) ผู้ดูแลผู้สูงอายุของครอบครัวเพิ่มขึ้น รวมทั้งการพัฒนาให้เกิดกลไกการสนับสนุนจากชุมชน ซึ่งไม่เพียงจากภาครัฐแต่ยังรวมถึงทุกฝ่ายในสังคมที่ควรมีหน้าที่ในการดูแลและเอาใจใส่ในเรื่องนี้อย่างเป็นองค์รวม ทั้งในทางกายภาพ ทางจิตใจ ทางจิตวิญญาณ (spiritual) โดยพัฒนานโยบายสาธารณะและบริหารนโยบายในเรื่องนี้อย่างจริงจังเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะนโยบายสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (Community Based Public Policy) ในเรื่องนี้จะเอื้อให้เกิดการยกระดับการดูแลผู้สูงอายุโดยครอบครัว รวมทั้งการเสริมพลัง (empowerment) ให้เกิดทุนทางสังคม (social capital) ให้ท้องถิ่นเรียนรู้ดูแลผู้สูงอายุ

**PATTERN OF CAREGIVING FOR ELDERLY BY THEIR FAMILIES IN
RURAL COMMUNITIES OF SURATTHANI PROVINCE**

CHALOUY LAUBUNJONG 4037344 SHPE/D

Ed. D. (POPULATION EDUCATION)

**THESIS ADVISORS: NAWARAT PHLAINOI, Ed.D., SIRIWAN
GRAISURAPONG, Ph.D., WANNA KONGSURIYANAVIN, Ed.D.**

ABSTRACT

This qualitative and quantitative research aimed to study the pattern of elderly caregiving by a family living in the rural community of Suratthani Province. The method of survey research was used for the quantitative style using a questionnaire form with the sample group of 397 families (161 male elderly and 236 female elderly) while in-depth interview of 8 well cared elderly and of 7 not well cared elderly was used for the qualitative research. Both of the elderly sample groups were obtained based on the feature of the caring that their families provided.

The findings revealed that there were 3 features of the pattern (1) a pattern that the elderly needed little help from others as they were able to perform their daily functions normally (2) a pattern that the elderly required more help from others as their abilities in daily functioning were less, and (3) a pattern that the elderly needed complete help from others due to their physical sickness.

The recommendation includes the fact that although qualitative caring for the elderly is necessary but it is insufficient. An improvement of quality and competency must be made, along with development that can lead to a method of community support. Not only state enterprises but also other sectors in the community should pay more attention to this issue which includes physical, mental and spiritual aspects. This can be achieved by conducting a vital development of the public and administration policy especially on the community based public policy. Such achievement can result in an improvement of elderly caregiving as well as empowerment that further leads to social capital allowing the community to learn how to care for the elderly and among family members.

KEY WORDS: CAREGIVING / ELDERLY / FAMILY

122 pp.